

אור הנר

עורך: גדיה אטון

דבר העורך

"לא תשנא את אחיך בלבבך... ואהבת לרעך כמוך אני ה'"

כך גם בענייני העולם הזה: אם אדם סירב להשאיל לך כלי או למלא את בקשתך, אין לך מה לקצוף עליו. עליך להבין שמהשמיים נגזר שבאותו רגע לא תיהנה מאותו הכלי דרך אותו אדם. הוא בסך הכל "לא ראובן" עבורך באותו רגע. "אשרי אנוש", חותם החפץ חיים, "שיצייר זה תמיד במחשבתו בכל מאורעותיו, ולבו יהיה בריא ושלם - לא תעלה קנאתו על אחרים, לא ינקום ולא יטור".

דוגמא חיה לדרגה עילאית זו אנו מוצאים בדמותו של דוד המלך. בשיא שפלותו, כשברח מפני אבשלום בנו, יצא לקראתו שמעי בן גרא והטיח בו קללות נמרצות, ביזיונות ואבנים. שמעי האשים את דוד האשמות שווא חמורות ואמר לו: "צא צא איש הדמים... הציב עליך ה' כל דמי בית שאול". אבישי בן צרויה, נאמנו של דוד, הזדעזע מהפגיעה בכבוד המלכות וביקש להסיר את ראשו של המקלל.

אך דוד המלך, בשיא עוצמתו הרוחנית, עונה תשובה שמהדהדת לדורות: "הניחו לו ויקלל, כי ה' אמר לו קלל את דוד". דוד המלך לא ראה מולו את שמעי בן גרא; הוא ראה את יד ה'. הוא הבין שאם אדם מסוים מצליח לצער אותנו או לביישנו, הוא אינו אלא השופר שדרכו עובר המסר מהשמיים.

זוהי התמצית של עבודת המידות המשולבת באמונה: כשאתם זוכה להכיר שאין עוד מלבדו, ושהזולת הוא רק שליח לביצוע רצון ה' עליו, ממילא אין מקום לשנאה, לטינה או לנקימה. בורא עולם, שציווה עלינו לא לשנוא, הוא גם זה שמעניק לנו את הכוחות לעמוד בניסיון. הוא לא ינסה אותנו בדבר שאין ביכולתנו לעמוד בו, ואם נשכיל לצייר את האמונה הזו לנגד עינינו, נזכה לחיים של שלוה, שלום פנימי ולב טהור.

עלינו להשתדל שגם אותם אנשים שאיננו מסתדרים איתם, ולעיתים גם מתוכחים איתם - עלינו לאהוב אותם, ולדאוג להם כמו שאנו דואגים לעצמנו, מכיוון שהם יהודים כמונו, וגם אם הם טועים הם אחים שלנו, ובוודאי שאם נעשה זאת הקב"ה יזכה אותנו לגאולה השלימה אמון, שבת שלום ומבורך.

מסע החיים מזמן לנו לא פעם חיכוכים ומפגשים לא נעימים עם הזולת. לעיתים מדובר בשכן שמסרב לבקשתנו, לעיתים באיזה אדם שמצר את צעדינו, ולעיתים באדם שפוגע בנו במילים בוטות ומעליבות. התגובה האנושית המתבקשת היא כעס, רצון לנקום או לפחות לנטור טינה. אך התורה בפרשתנו מציבה רף גבוה ומחייב: "לא תשנא", "לא תיקום" ו"לא תיטור".

חז"ל במסכת יומא מדגימים עד כמה דקה היא ההבחנה בעניין הנקימה. הם מלמדים כי נקימה אינה רק השבת רעה תחת רעה באופן

פעיל, אלא אפילו הימנעות מהטבה כ"תגובת נגד". אם ראובן ביקש משמעון מגל ונענה בשלילה, ולמחרת מסרב ראובן להשאיל לשמעון קרדום כנקמה על אתמול - הרי זו נקימה גמורה, ואותו אדם שמסרב להשאיל עובר על איסור דאורייתא!!!

הגאון הקדוש ה"חפץ חיים" זיע"א, בפירושו על התורה, מעניק לנו את המפתח האמוני להתמודדות עם מצבים כאלו. הוא מסביר כי השורש לכל כעס או רצון לנקום הוא הטעות המחשבתית כאילו האדם שמולנו הוא המקור לחיסרון שלנו. החפץ חיים ממשיך זאת לאדם הנכנס לבית המדרש ומחפש את "ראובן", וכשאינו מוצאו שם, האם יעלה על דעתו לצעוק על האנשים הנמצאים שם מדוע אינם ראובן? בוודאי שלא. עליו פשוט לחפש את ראובן במקום אחר.

רבי אליעזר פאפו, בעל הספר "פלא יועץ", חושף בפנינו יסוד עמוק ומטלטל בענייני אמונה, מתוך הציווי "לא תשנא את אחיך בלבבך". במבט ראשון, נראה שמדובר בהדרכה מוסרית פשוטה, אך כשמתבוננים לעומק עולה שאלה נוקבת: האם התורה באמת צריכה להזהיר אותנו שלא לשנוא את ידידינו הקרובים או את אלו שגומלים לנו חסדים? הרי את האנשים הללו אנו אוהבים באופן טבעי, והלב נמשך אליהם מאליו. התורה אינה מצווה על המובן מאליו; היא מכוונת את דבריה בדיוק למקום בו היצר הרע שולט - אל אותם אנשים שאנחנו "לא מסתדרים" איתם. היא מדברת על אלו שמפריעים לנו, שמתלוננים עלינו ושמתמררים את חיינו. דווקא עליהם, ודווקא ברגעים הקשים הללו, בא הציווי האלוקי ומורה לנו: "לא תשנא".

היכולת לעמוד במשימה הכמעט בלתי אפשרית הזו טמונה באמונה שלימה ומוחלטת. עלינו להפנים כי האדם שמולנו אינו פועל מכוח עצמו. הוא אינו המקור לצער שלנו, אלא שליח שנשלח אלינו מהשמיים בדיוק מופלא. כשם שלא נכעס על המקל שהכה אותנו אלא על מי שאוחז בו, כך עלינו להבין שהמפריע התורן הוא רק כלי ביד ההשגחה כדי להעמיד אותנו בניסיון, לזכך אותנו או לעזור לנו לצמוח.

חיזוק נפלא ליסוד זה מביא רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א בשם 'מגיד מישרים', המדייק בלשון הכתוב "ואהבת לרעך". מדוע בחרה התורה להשתמש דווקא במילה 'רע' ולא במילים כמו 'ידיד' או 'חבר'? הרמז כאן הוא עצום: מתי מתקיים החידוש הגדול של המצווה? דווקא כאשר מדובר ב"רעך" - באדם שמתנהג אליך ברוע, שמפריע לשלוותך ומציק לך מבואך ועד צאתך. אם הוא היה 'טוב', לא היה צורך בציווי מיוחד כדי לאהוב אותו. התשובה לאופן שבו נוכל לאהוב אדם כזה נמצאת בסוף הפסוק: "אני ה'". עלינו לזכור שגם כשחבר מריע לנו, "אני ה'" גזרתי שכך יקרה. הוא רק השליח, והגזירה היא מאת הבורא לטובתנו הנצחית.

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש

"והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם..."
בפרשת השבוע התורה מלמדת ומורה לאהרון הכהן את כל סדר עבודת יום הכיפורים שעליו לעשות כדי לכפר על עוונותיהם של ישראל, וכל המביט בפסוקים יראה שמדובר בהרבה פרטים ובהוראות מרובות, ולבסוף מעידה התורה הקדושה שאהרון הכהן עשה ככל אשר ציווה אותו משה רבינו. וכתב על זה ה'אור החיים' הקדוש בלשונו הטהורה: "יכין להגיד שבחו של אהרון שלא עשה לגדולה ולהתנשא, אלא עשה הכול לקיים מצות ה'!" כלומר התורה מעידה בעדות אמת שאהרון הכהן ביצע את כל המוטל עליו ביום הכיפורים, ועשה את הכול לפרטי פרטים אך ורק לכבוד ה' יתברך, ולא חלילה לשם כבודו האישי, רק לשם שמיים. והלקח נפלא ועצום! הן כבר לימדונו חכמים ז"ל כי הבורח מן הכבוד - הכבוד רודף אחריו! לכן אהרון הכהן, שעשה ופעל אך ורק לכבוד ה' יתברך, ולא חשב על כבודו האישי, אלא ברח מן הכבוד, זכה שהכבוד ירדף אחריו, שהרי פרסם הכתוב אותו ואת מעשהו לשם ולתהילה, וזכה לכבוד מלכים מאת הקב"ה, שהרי אין כבוד אלא תורה, ושמו הטוב ייחקק לדורות עולם בתורת הנצח לטובה ולכבוד. (משכן שילה)

דבר תורה לסעודה ראשונה

"ואהבת לרעך כמוך אני ה'"

החכם והמקובל רבי חיים ויטאל העיר על פסוק זה: צאו וראו מה גדול כוח אהבת הבריות! בשעה ששני בני אדם רוחשים אהבה כנה ואמיתית זה לזה, הקב"ה משרה שכניתו ביניהם. וישנו רמז נפלא לדבר זה: "אהבה" - בגמטריא שלוש עשרה, וכאשר קיימת אהבה הדדית בין שנים, הרי היא אהבה כפולה שהגמטריא שלה היא עשרים ושש, כמנין אותיות שם הוי"ה. הוא שנאמר כאן: "ואהבת לרעך כמוך אני ה'" - כשתגיע למדרגה של אהבת הזולת בלא פניות וסטיית, תעורר גם בחברך אהבה שלמה כלפיך, והתוצאה מאהבה כפולה זו תהא: "אני ה'" - הקב"ה ישרה שכניתו ביניכם, ונוכחותו תורגש בכל אשר תפנו ותעשו...

"ויראת מאלוקיך"

בשני מקומות בפרשת "קדושים" מזהירה התורה את עובדי העבירה במילים "ויראת מאלוקיך". בפרק י"ט פסוק י"ד, נאמר: "לא תקלל חרש, ולפני עיור לא תיתן מכשול, ויראת מאלוקיך, אני ה'". ובהמשך הפרק, בפסוק ל"ב, נאמר: "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן, ויראת מאלוקיך, אני ה'". הסבר מיוחד הסביר רבי יצחק אברבנאל: "לא תקלל חרש, ולפני עיור לא תיתן מכשול" - אם גם אינך ירא מהחרש והעיור, כי זה אינו שומע וזה אינו רואה, הרי מן הראוי שתירא מאלוקיך, הרואה ושומע הכל. "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן" - אולי מפני שהם חלשים, ואינך ירא מפניהם, לכן נאמר: "ויראת מאלוקיך".

דבר תורה לסעודה רביעית

מנהג אכילת מצה בפסח שני

יש נוהגים לאכול מצה בפסח שני.
ברכת המצה בכל שאר ימות השנה
מנהג הספרדים לברך על המצה לאחר הפסח בורא מיני מזונות ולאחריה ברכה מעין שלוש, על המחיה. וטוב לאכול את המצה בתוך סעודה של פת, ונפטרים בברכת הפת וברכת המזון, ויש שקובעים סעודה על המצה דהיינו שאוכלים שיעור כמאתיים עשרים גרם ואז מברכים עליה (אחר נטילת ידיים) המוציא וברכת המזון.

חולה

חולה שאינו אוכל פת אלא מצה, מטעמי בריאות, מברך על המצה המוציא וברכת המזון.

מצות רכות

מצות יד רכות ועבות, ברכתם המוציא וברכת המזון כל השנה, מכיוון שאינם נכססות.

מצה רטובה

מצה (עגולה או מרובעת) שהרטיבו אותה וכבר אינה נכססת ברכתה המוציא בכל השנה כולה, אומנם אם היא חזרה והתייבשה ושוב פעם נכססת ברכתה המוציא ולאחר מכן ברכת המזון (המקור לכל הנ"ל ילקוט יוסף ברכות חלק ב' עמ' תקפ).
אי"ה יום חמישי בערב ליל פסח שני

דבר תורה לסעודה שלישית

אור החיים הקדוש

"והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם..."

בפרשת השבוע התורה מלמדת ומורה לאהרון הכהן את כל סדר עבודת יום הכיפורים שעליו לעשות כדי לכפר על עוונותיהם של ישראל, וכל המביט בפסוקים יראה שמדובר בהרבה פרטים ובהוראות מרובות, ולבסוף מעידה התורה הקדושה שאהרון הכהן עשה ככל אשר ציווה אותו משה רבינו.

וכתב על זה ה'אור החיים' הקדוש בלשונו הטהורה: "יכין להגיד שבחו של אהרון שלא עשה לגדולה ולהתנשא, אלא עשה הכול לקיים מצות ה'!" כלומר התורה מעידה בעדות אמת שאהרון הכהן ביצע את כל המוטל עליו ביום הכיפורים, ועשה את הכול לפרטי פרטים אך ורק לכבוד ה' יתברך, ולא חלילה לשם כבודו האישי, רק לשם שמיים.

והלקח נפלא ועצום! הן כבר לימדונו חכמים ז"ל כי הבורח מן הכבוד - הכבוד רודף אחריו! לכן אהרון הכהן, שעשה ופעל אך ורק לכבוד ה' יתברך, ולא חשב על כבודו האישי, אלא ברח מן הכבוד, זכה שהכבוד ירדף אחריו, שהרי פרסם הכתוב אותו ואת מעשהו לשם ולתהילה, וזכה לכבוד מלכים מאת הקב"ה, שהרי אין כבוד אלא תורה, ושמו הטוב ייחקק לדורות עולם בתורת הנצח לטובה ולכבוד. (משכן שילה)

לברכה והצלחה

אלמוג לוי
בן שולמית הי"ו
שרית בת
בת - שבע

לברכה והצלחה

שיר בת אושרת
בן ציון בן מירב

לברכה ועולם ברוך ה'

שרה בת לאודה
ינית בת רחל
שמעון בן מרסל
ת.נ.צ.ב.ה

לברכה ועולם ברוך ה'

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (הי"ד)
ת.נ.צ.ב.ה

לברכה ועולם ברוך ה'

חנה בת חפסה
יעקב בן מרים
ת.נ.צ.ב.ה

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטיין

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נזרית

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

"לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו" (ויקרא י"ט, י"א)

מכתב ובו שאלה מעניינת נשלח אל הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, וזה לשון הפותב:

"אני אדם בעל בשר' (דהיני שמו), והדבר מפריע ומיעיק עלי מכמה בחינות. במשך השנים נסיתי כמה דיאטות, אך לא הצלחתי להתמיד בהם זמן רב, וגם לאחר הורדה נפרת במשקל למשך כמה חדשים, תמיד חזרתי שוב למשקל הקודם...

החלטתי לעבר נתוח מיוחד (הנקרא 'טבעת' או 'שרוול'), דבר שיגרום לי להרגשת שבע, ובע"ה לירידה במשקל. אלא, שכשפניתי לקפת החולים, כדי לקבל אשור לסיוע פספי עבור הנתוח, הודיעו לי: המשקל שלך הוא מאה וחמשה ק"ג בלבד, והטפול המיוחד מאשר רק לאלה שמשקלם מאה וחמשה עשר ק"ג ומעלה. חשבתי בלבי, שאולי כדאי שאכל קצת יותר מהרגיל, וכך אוסיף עוד עשרה ק"ג למשקלי, ואז קפת החולים תאשר לי את הסיוע בנתוח...

שאלתי היא, האם מתר לי לעשות זאת, או שמא הערמה זו אסורה?"

תשובה

תחבולה זו, כרוכה באסור גניבת דעת, שכן אם הנהלת קפת החולים היתה מודעת לעבדה שהמטופל עלה במשקל בכונה, מסתבר שלא היו נותנים לו סיוע לעריכת הטפול, כי מן הסתם הסיוע נתן רק לאדם שלא התגבר על עצמו, והגיע למשקל כל כך גבוה שלא בכונה תחלה, אבל לאחד כזה שעשה זאת ביודעים, מדינע שיתנו לו סיוע פספי.

הצעתי את הדברים לפני מורי חמי, מרן הגר"ש אלקשיב זצ"ל, והסכים לדברי, אבל הוסיף, שאם השואל כבר אכל ועלה במשקל, ובא לשאל לאחר מעשה האם רשאי עכשיו לדרוש את הסיוע, התשובה היתה שאכן רשאי לעשות זאת, כי סוף כל סוף קצת הוא כבר במצב שמגיע לו סיוע. אך אם בא לשאל אם מתר לנהג כך לכתחלה, צריך לומר לו שאסור לו לאכל בצורה מפרזת, כיון שבזה הוא גונב את דעת קפת החולים! (יש לצנן עוד, שהאוכל יותר מדי, עד שאכילה זו מזיקה לו, עובר בכפלים: משום כל תשחית את המאכלים, ומשום כל תשחית את גופו. (יען או"ח ש"ח-ל"ט, וא"ח מישרים כ"ט-ו').

יהודי שנמצא בחו"ל בערב שבת ועושה מלאכות עבור ישראל שאצלו יום שבת

שאלה: יהודי שנמצא בחוץ לארץ [כגון באמריקה] בערב שבת, ורואה דרך המחשב שבארץ ישראל כבו המזגנים או האורות [וכיוצא בזה] בביתו, ויכול להדליק החשמל ממקומו בחו"ל, אלא שבארץ ישראל כבר נכנסה השבת, ובמקומו עדיין לא נכנסה. והשאלה אם יכול להדליק החשמל ממקומו, ויכולו להנות מזה בארץ ישראל, או דהוי בכלל איסור הנאה ממעשה שבת.

תשובה: מותר מעיקר הדין ליהודי שנמצא בחו"ל ועדיין לא נכנסה אצלו שבת, לעשות מלאכות גמורות במקומו שהוא עדיין יום חול, כגון להדליק בבית היהודי שבארץ ישראל תאורה וכיו"ב, דרך מחשב או טלפון, עבור יהודי שנמצא בארץ ישראל ואצלו כבר נכנסה השבת, אלא שיש לחוש לזלוול בשבת ולכן לא יעשה כן, וכן לא יצוה לעשות עבורו מלאכות באופן זה, ומכל מקום אם עשה מותר להנות מהמלאכה.

טעימה מן הסלטים לפני הקידוש

שאלה: האם מותר לבני הבית לטעום מן הסלטים שמכינים לבדוק אם חסר מלח וכו' לפני הקידוש בליל שבת. תשובה: ראוי להימנע מלטעום מן הסלטים בשעה שמכינים קודם הקידוש, ואם יש אורחים מרובים ויש טירחא בדבר לטעום אחרי הקידוש, מותר לטעום ובלבד שלא יבלע אלא טועם ופולט.

קול באישה ערוה

שאלה: האם מותר לשמוע ילדה קטנה שרה? המיקל לשמוע ילדה שרה אפילו שמכירה עד פחות מגיל שנים עשרה יש לו על מי לסמוך.

שאלה: מה הדין בילדה קטנה ששרה בימי קטנותה והשיר מוקלט האם מותר לשמוע את ההקלטה בזמן שהיא גדולה? תשובה: וילדה שהגדילה ושומע קולה מוקלט כשהיתה קטנה יש להקל בזה.

שאלה: האם מותר לשמוע את גרושתו שרה בהקלטה שנעשתה כשהיתה אשתו. ומי שגירש את אשתו אסור לשמוע את קולה המוקלט כשהיתה נשואה ושומעה כשהיא גרושה.

שאלה: האם מותר לאיש לומר לשכינה מהבנין או לאישה זרה במקום עבודתו שלום או בוקר טוב וכדומה. תשובה: מותר לומר לאישה שלום וכל זה רק אם לא מרגיש מחמת כן קירוב הדעת שביא לו הרהורי עבירה, ולכן גם מותר לומר בוקר טוב או ערב טוב אבל להאריך באמירת שלום אסור וטוב שלא לומר שלום עלייך אלא רק שלום או שלום עליכם בלשון רבים. וחשוב מאוד להשתדל בזה, מכיוון שישנם שכנים או שכנות כשיראו שאדם דתי אינו אומר להם שלום עלולות להיפגע, ויכול להיגרם מכך חילול ה' גדול.

לדפואה שלימה

סולטנה
בת פרחא
שמועזן יעקב
בן סולטנה

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
רון דבקה
הודיה לוי
אריק זעינב
דהן וב"ב

לדפואה שלימה

יוסף לוי
בן זיקטוריה

לדפואה שלימה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירדה מרים
בת רחל

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה

הלכות ספירת העומר

הלכות ספירת העומר

מחלוקת בדין מצוות ספירת העומר

נחלקו הראשונים אם מצות ספירת העומר היא מצוה אחת המתמשכת על פני ארבעים ותשע יום, וזה מה שנאמר בתורה: תמימות (שלימות) תהייה, וממילא אם שכח לספור במשך לילה ויום אחד חיסר במצוה ואינו יכול להמשיך ולברך על הספירה, אלא סופר ללא ברכה, מכייון שאין כאן תמימות. או שמצוות ספירת העומר היא מצוה בפני עצמה בכל לילה, וגם אם אדם פיספס לילה ויום אחד יכול להמשיך ולספור בלילות הבאים בברכה.

בעל הלכות גדולות דייק מתיבת "תמימות" שכל ימי ספירת העומר - מא' עד מ"ט לעומר - הם מצוה אחת ארוכה, ולכן אם שכח לספור ספירת העומר יום אחד, הפסיד את המצוה ולא ימשיך לספור בברכה, כמו שרשרת שאם חוליה אחת נקרעה היא כבר לא שרשרת.

דעת רוב הראשונים, ובכללם התוספות במסכת מנחות (סו. סד"ה זכר): וכן הרא"ש: שמצוות ספירת העומר כל יום היא מצוה בפני עצמה, וזה הטעם שמברכים כל יום על ספירת העומר, ולכן אפילו שכח לספור יום אחד יכול להמשיך לספור בברכה.

לא ספר לילה ויום

ולכן להלכה: אם שכח או הזיד ולא ספר ספירת העומר אפילו רק לילה אחד, אינו יכול יותר לברך על ספירת העומר מהלילה שלאחר מכן והלאה, אלא יספור בלא ברכה. דספק ברכות להקל.

וכן אם טעה ומנה מספר אחר, (כגון שנמצא ביום שלושה ימים לוומר וספר ארבעה ימים לעומר או שני ימים לעומר) ולא נזכר עד הלילה הבא, אינו יכול לספור עוד בברכה.

וכל זה כששכח לספור לילה ויום, אבל אם נזכר ביום יספור המנין של אותו יום בלא ברכה, ושוב יוכל לספור בלילות שלאחר מכן בברכה. והוא הדין אם שכח כמה לילות ובכל פעם נזכר ביום וספר בלי ברכה חוזר וממשיך לספור מכאן ואילך בברכה.

מסתפק אם ספר ספירת העומר

אדם שרוצה לספור ספירת העומר, ומסופק אם בלילה וביום הקודמים ספר את ספירת העומר או לא, אף על פי שאם לא ספר כלל אינו יכול להמשיך ולברך על הספירה, אם הוא מסופק אם ספר או לא ספר, יכול להמשיך ולספור בברכה, מכייון שזה נקרא ספק ספיקא, ספק ראשון אם הלכה כדעת התוס' שכל יום מצווה בפני עצמה וממילא יכול להמשיך ולספור בברכה. וספק שני שיכול להיות שאתמול ספר (שהרי הוא מסופק) ואם כן יכול להמשיך ולספור בברכה.

וכן אם שכח לספור לילה ויום, ונזכר בזמן בין השמשות של יום לאחר מכן, יספור את העומר מיד בלי ברכה, ולאחר מכן ימשיך לספור בברכה, (מכיוון שגם דין זה הינו ספק ספיקא, ספק ראשון אם הלכה כדעת תוס' וספק שני אם זמן בין השמשות הינו יום או לילה) ויקפיד מכאן ואילך לספור את העומר רק לאחר צאת הכוכבים.

צדיקים במיתתם

קדושים חיים

הרב והחלו להתלחש ביניהם. רבי מאיר הסתכל על האישה וביקש שתיגש אליו ותירק בעיניו, האישה סירבה לבקשה מוזרה שכזו, אך רבי מאיר הקפיד והכריח את האישה לעשות מעשה ניבזה שכזה וכולם אמרו לאישה להקשיב לעצתו כי יש בכך סודות גנוזים כנראה.

אחרי המעשה הניבזה אמר לה רבי מאיר: לכי לבעלך ואמרי לו: אתה אמרת לי לירוק פעם אחת, ואני ירקתי ז' פעמים. אמרו לו תלמידיו וכי טוב הדבר לבזות כך התורה. אילו אמר לאחד מאתנו היה יורק לו בסתר. אמר להם: לא יהא כבוד מאיר גדול מכבוד קונו. שהרי שמו הגדול שנכתב בקדושה אמר הכתוב שימחה על המים, כדי להטיל שלום בין איש לאשתו, וכבוד מאיר לא כל שכן. (מעם ליועז)

האם פטירת רבי מאיר בעל הנס היא בי"ד באייר?

כתב הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א בספר "תורה מציון" שאין שום מקור לכך שיום י"ד באייר הוא יום פטירתו של רבי מאיר בעל הנס, וגם בספר טעמי המנהגים הביא בשם הרב מרגליות שאין זה יום פטירתו של רבי מאיר.

והטעם שקבעו את יום י"ד באייר ליום הילולתו מכמה טעמים: א. מפני שלעולם יום זה לא יחול בשבת, ויכולים לנסוע להשתטח על קברו ולהדליק נרות לעילוי נשמתו (בקובץ משנת יוסף מובא שעיקר המנהג להדליק נר לכבוד הצדיקים, הוא דווקא לכבודו של רבי מאיר בעל הנס). ב. מפני שהוא מהימים שאין בהם תחנון. ג. מפני שבדרכם לרבי שמעון בר יוחאי היו חונים ג' ימים לפני כן בקבר רבי מאיר בעל הנס. ד. מפני שהוא יום חנוכת בית הכנסת ובית המדרש במקום מצבת קבורתו (שנת תרכ"ז).

אי"ה ביום שישי (הבא) י"ד באייר יום הילולתו זיע"א

רבי מאיר בעל הנס

"אמר רבי אחא בר חנינא גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמוותו, ומפני מה לא קבעו הלכה כמוותו שלא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתו. שהוא אומר על טמא טהור ומראה לו פנים (מסביר טעם), על טהור טמא ומראה לו פנים" (עירובין דף יג.)

גדולתו

רבי מאיר בעל הנס היה גדול התנאים בדור הרביעי, ותלמידו החשוב ביותר של רבי עקיבא רבם של עשרים וארבעה אלף תלמידים, ונשא לאשה את בתו של ר' חנינה בן תרדיון שהיה מעשרה הרוגי מלכות. רבי מאיר אף נטל חלק חשוב בסידור המשניות וכל משנה שאין מוזכר בה מי אמרה מקובלנו כי ר' מאיר אמרה. מעשי צדקותו וניסיו הגדולים של רבי מאיר מפורסמים רבות אף בדברי התלמוד.

מעשה היה ברבי מאיר בעל הנס שהיה יושב ודורש כל ליל שבת. והייתה שם אישה אחת שהייתה שומעת הדרשה עד שהיה רבי מאיר גומר דרשתו. וכשהלכה לביתה מצאה שהנר כבר כבה. שאל אותה בעלה: היכן היית עד עכשיו. אמרה: אצל החכם. נשבע בעלה שלא ייתן לה להיכנס לבית אלא אם כן תלך ותירוק בפניו של החכם. נשארה האישה מחוץ לביתה, שלא הייתה יכולה לעשות מה שצויה עליה בעלה הרשע. אמרו לה שכנותיה: עדיין את עומדת בכעסך. מוטב שנלך כולנו אצל החכם והוא ימצא איזו עצה. הלכו אצל רבי מאיר. בראותם ידע כבר ברוח הקודש כל מה שאירע, והוא טיכס עצה ובאמצע הדרשה אמר להם: אני צריך אישה שתירק על עיני החולה, לפי סודות הקבלה מעשה שכזה ירפא את עיני כל האנשים התפלאו מבקשת כבוד

לרפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
מיכל בת רחל

לברכה והצלחה

מורדכי זיפה
מזרנה זי"ב
ליאור זשיר
מזרנה

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מידה)
בת רות

